

Heti biztató üzenetek 3.9. Kikezdhethetlen hit

„Most azért az Urat féljétek, és őt szolgáljátok híven és feddhetetlenül! Távolítsátok el azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgáltak a folyamon túl meg Egyiptomban, és az Urat szolgáljátok! De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek most a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józsúé 24,14-15)

Az életünk nagy próbái közé tartozik, mikor egyedül maradunk. A magánytól való félelem a kisgyermeknek is a legerősebb szorongásai közé tartozik. Ezért sokszor súlyos kompromisszumokat is vállalunk. Fenntartunk káros emberi kapcsolatokat, mer félünk a magánytól. Fenntartunk számunkra előnytelen munkakapcsolatokat, mert félünk a kiszolgáltatottságtól. Nem szüntetünk meg barátságokat, mert furdal a lelkiismeret, hogy az illető magára marad; vagy dolgozik bennünk a szörnyű rettegés, hogy utána ilyen barátom se lesz. Pedig a toxikus kapcsolatok sokkal többet vesznek el, mint amit adnak – ha egyáltalán adnak bármit is – és amit ma egy toxikus kapcsolat kizsákmányol belőlem, az már a holnap adóssága és megágyaz a holnapután boldogtalanságának.

Ugyanakkor a magánynak van egy nagyon sajátos változata: a vezető magánya. A vezetők magányát sokan ismerik. Akár egy kiscsoportot vezetek, akár tanár vagyok, akár részlegvezető vagy lelkipásztor, ismerem az *ők sokan az egyik oldalon és én egyedül a másik oldalon* típusú felállást. Sokféle vezető létezik az emberarcú baráttól a szenttelen diktátorig, de az bizonyos, hogy a helyzet, a szerep magányosságra ítéli.

Egyedül kell kiállnia. Akár egy olyan igazságért, amely a közösség javát szolgálja, de a közösség nem biztos, hogy egyetért vele. Meg kell őket nyerni. Mi sem egyszerűbb! Csak kicsit a lelükre beszélsz, menni fog! És az ember beszél, és egyszerre érzi azt, hogy vannak egyetértő tekintetek, de talán a szívek nem tudnak a mondanivalóval rezdülni. Értik, hogy fontos a változtatás, de nem lesz lelki erejük ahhoz, hogy végrehajtsák.

Mégis eléljük állunk és mondjuk. Mert egy vezetőnek ez a dolga. Hogy kiálljon és mondja. Természetesen a hatásosság, a meggyőzés szempontjából sokat számít az, hogy őt áttüzesíti-e a mondanivaló. Hogy ő is tudja, mint a hallgatósága, de maga sem hiszi, hogy működhöz, azaz a szíve neki is kemény és hideg és rezonálásra képtelen. Ez a fajta hamisság, hiteltelenség, képmutatás vagy alibi felszólalás ugyanis megint csak nem fog működni.

Józsue kiállítását ez teszi erőssé. Hogy nem kioktat, hanem tanít. Nem prédikál, hanem bizonyosságot tesz. Nem erőlködve szól, hanem meggyőződésből. Nem nyomást helyez a népre, hanem megmutatja, hogy ő képes elhordozni a terhet.

Akár a teljes elszigetelődés és magára maradás terhét is. Ha senki nem tart velem én akkor is hinni fogok. Ha körülöttem mindenki a kánaáni istenek szolgálatába áll én akkor sem. Én és a családom soha. Mert mi Isten szabadításában hiszünk. Ismerjük, tudjuk, megtapasztaltuk. Isten hatalmas. Isten valóságos. És Isten a miénk. Nem fogok más Isten szolgálatába állni.

Tegyetek, amit jónak láttok! Jól teszitek, ha a szíveteket Istennek adjátok. Méltó volna. Most aztán igazán, mert Ő szövetséget kötött velünk és teljesítette ígérését. Ő teljesítette a részét. Mindig teljesíti. Mi pedig...

Szóval szolgáljátok Őt! Hozzatok helyes döntést! Menjünk együtt tovább az Úr útján. Mert ha ti másképp döntötök, akkor elválnak útjaink. Mert ez nem csoportnyomás kérdése. Nem a tömegek véleménye számít. Isten létét sohasem statisztikák igazolták. Nem a tömegek istensége akar lenni az Örökkévaló. Ő ugyanis szabadító. Ezáltal kapcsolódik hozzánk. Ő gyógyít, Ő megóv, megtart, megment. Isten követői nem tömegek, hanem megmentett életek. Kinek-kinek megadatik ez a történelmi látás és ez a személyes tapasztalat, hogy nekem szabadító Istenem van, aki kiemelt, aki felemelt.

Döntsetek, ahogyan akartok! Mi már döntöttünk. Az én házam, az én családom és az én szívem az Úré.

Ezek egy vezető szavai. Mert tűz van benne: égi láng. Meggyőző, mert meggyőzött. És felszabadító, mert szabad. A szabadság pedig nagy lehetőség a változtatásra. Ha érettséggel párosul. Fel kell nőni ehhez a kihíváshoz. Ha úgy tetszik, a vezető felneveli erre közösségét. Ez a küldetés. A gyümölcse pedig értékekben való boldog osztozás.